

Pingstdagen 2018. Ingemar Andersson (LFS) Den Helige Andes utgjutande. Hjälparen, den Helige Ande. Salme 104:27-35, Apgj 2:1-13, Joh. 14:22-31

Ordet ”pingst” kommer av grekiskans ”pentecosté”, som betyder ”femtio”. Pingsten firades från början som en skördefest i Israel, då man offrade det första av veteskörden (2 Mos. 34:22, 3 Mos. 23:16). På Jesu tid firades Pingsten också till minne av lagens utgivande på Sinai, som skedde 50 dagar efter firandet av den första påskhögtiden vid uttåget ur Egypten. I nya testamentets tid kommer Pingsten också 50 dagar efter påsk. Då utgöts den Helige Ande över apostlarna, den Ande som genom tron skriver Guds heliga lag i människornas hjärtan.

Låt inte era hjärtan oroas.

Tidsmässigt befinner vi oss strax före påskhögtiden i dagens text. Jesus har samlat lärjungarna omkring sig. Det är uppbrotts- och avskedsstämning. I sitt avskedstal vill Jesus förbereda lärjungarna på de svåra tider som skall komma för dem – tider av stor bedrövelse: *”Amen, amen säger jag er: Ni kommer att gråta och jämra er, men världen skall glädja sig. Ni kommer att sörja, men er sorg skall vändas i glädje.”* (Joh. 16:20). Han uppmanar dem att inte oroas i sina hjärtan. Han talar om varför han måste gå bort. Han skall bereda rum åt de sina i sin Faders hus. *”Låt inte era hjärtan oroas. Tro på Gud och tro på mig, I min Faders hus finns många rum. Om det inte vore så, skulle jag då ha sagt er att jag går bort för att bereda plats åt er?”* (Joh. 14:1-2).

Han skall gå bort också för att Hjälparen, Hugsvalaren, den helige Ande, skall komma till dem: *”Och jag skall be Fadern, och han skall ge er en annan Hjälpare, som alltid skall vara hos er, sanningens Ande, som världen inte kan ta emot. Ty världen ser honom inte och känner honom inte. Ni känner honom, eftersom han förblir hos er och skall vara i er.”* *”Men jag säger er sanningen: Det är bäst för er att jag går bort. Ty om jag inte går bort, kommer inte Hjälparen till er. Men när jag går bort, skall jag sända honom till er.”* *”Detta har jag talat till er, medan jag är kvar hos er. Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt vad jag har sagt er.”* (Joh. 14:16-17, 16:7, 14:25-26).

Men om han än måste lämna dem, så skall han inte överge dem: *”Jag skall inte lämna er faderlösa, jag skall komma till er. Ännu en kort tid, och världen ser mig inte längre, men ni skall se mig, ty jag lever, och ni kommer att leva.”* (Joh. 14:18-19).

”Ni skall se mig – men inte världen.” Och nu frågar Judas – inte Iskariot – och här börjar vår text: *”Herre, hur kommer det sig att du vill uppenbara dig för oss och inte för världen?”* Hur menar Jesus? Skall inte Messias träda fram som en segrare, uppenbar inför allt folket? Skall han inte upprätta riket åt Israel? Nej, inte på det vis såväl lärjungar som vanligt folk tänkt sig. Nog kommer Jesus en gång att träda fram i stor makt och härlighet, uppenbar för alla, när han kommer till frälsning och till dom, men först skall världen genom den Helige Andes verk få höra budskapet om Guds frälsningsverk i Kristus Jesus.

Den Helige Ande

skall överbevisa världen om synd, ty den tror inte på Jesus, om rättfärdighet, ty Jesus går till Fadern, och om dom, ty denna världens furste är dömd. *”Denna världens furste kommer”*, säger Jesus i dagens text, *”och mot mig förmår han ingenting”*. Men för syndare skall Den Helige Ande predika Guds heliga lag, så att människor med ett styng i sina hjärtan likt åhörarna på den första Pingstdagen behöver fråga: -Vad skall jag göra för att bli frälst?

Den Helige Ande skall också förhålliga Jesus, han skall måla Jesus Kristus såsom korsfäst inför människors ögon. Han skall räcka botfärdiga syndare evangeliet om Frälsaren, om den fria, alldeles oförtjänta nåden, friden, saligheten, som fritt och för intet erbjudes syndare för Jesu skull. Därför bekänner vi om den Helige Andes verk: *Jag tror, att jag icke av mitt eget förnuft eller kraft kan tro på Jesus Kristus eller komma till honom, utan den Helige Ande har kallat mig med evangelium, upplyst mig med sina gåvor, helgat och behållit mig i en rätt tro...*

Och Anden är Sanningens Ande. Honom kan världen inte ta emot, för man tar inte emot den Andens gåva som heter ”kärleken till sanningen”. Och den kärleken har en alldeles särskild innebörd. Den är en kärlek till Ordet och därmed en kärlek till Jesus - den är en kärlek till Jesus och därmed till Ordet, Guds ord. Det ena kan inte skiljas från det andra. Hör man Jesus till, är man genom tron förenad med honom, då har man kärleken, den kärlek som visar sig i att man älskar Jesus, hans ord och bud.

"Den som har mina bud och håller fast vid dem, han är den som älskar mig. Den som älskar mig skall bli älskad av min Fader, och jag skall älska honom och uppenbara mig för honom." - - "Om någon älskar mig, håller han fast vid mitt ord, och min Fader skall älska honom, och vi skall komma till honom och ta vår boning hos honom. Den som inte älskar mig håller inte fast vid mina ord. Det ord som ni hör är inte mitt utan kommer från Fadern som har sänt mig."

Om någon älskar mig...

Många finns som i olika avseenden säger sig uppskatta Jesus. Man kan se upp till honom för hans omsorg om de svaga, för hans medmänsklighet, för hans kärleksbudskap, för hans solidaritet med de förtryckta, för att han hävdade allas lika värde osv. Ja, man kan säga att man älskar Jesus, men höra och följa hans ord, det vill man inte. Om inte annat så förbehåller man sig rätten att välja och vraka i Guds ord, och behålla det som passar ens eget tycke och smak.

Och här går det en klar skiljelinje! Den som av hjärtat älskar Jesus älskar också hans ord. För en Jesu vän är det en stor smärta att man värderar hans ord så lite. Alldeles främmande vore det att sätta frågetecken för eller förkasta hans ord. De tider då hans ord liksom är stängda eller borta är det mörkt och tungt för den som älskar Jesus. Men när man väl får nåd att bli stilla vid Jesu ord, då mär en Jesu vän väl. Då blir det frid och ro i själen och hjärtat sjunger lovsånger.

Vill du nu bli en kristen, vill du få Herren Jesus uppenbarad för dig, vill du bli en helgad och andefylld människa, så är det inte känslor och upplevelser, omvälvande händelser, stora och märkliga ting, någon särskild uppenbarelse du skall söka efter eller vänta på. Det är inte något speciellt eller märkligt, några tecken och under som skall ske – utan Ordet, Guds ord, skall du hålla dig till. Ordet är den Helige Andes verktyg. Han skall komma i Jesu namn, lyfta fram, undervisa, förklara och påminna om Jesu ord: *"Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt vad jag har sagt er."*

Han kommer inte med några uppseendeväckande nyheter. Nej, han lyfter fram Ordet, lär och påminner om vad Jesus sagt. Och det är ett levande och kraftigt ord, skarpare än något tveeggat svärd, det tränger igenom, det dömer hjärtats uppsåt och tankar. Det är ett ord som kan göra döda levande och som kan föra människor från mörker till ljus, från Satans makt och till Gud.

Och Jesu ord är Guds ord. Han och Fadern är ett. *"Det ord som ni hör är inte mitt utan kommer från Fadern som har sänt mig."* Och det är det Ordet som den Helige Ande skall lära och påminna om. Så är här hela gudomen, den treenige Guden verksam, en Gud, men i tre olika personer.

Min frid ger jag er.

När Jesus på Påskdagens kväll kommer till de rädda och försagda lärjungarna hälsar han dem två gånger med orden: *"Frid vare med er!"* Och så står det, att när han hade sagt detta visade han dem sina händer och sin sida. En kristens frid är oupplösligt förknippad med Frälsaren, med hans ord och med hans sår. När lärjungarna hörde, såg och kände igen honom, då fylldes de av frid och glädje. Och Skriften vittnar om att det är en frid som övergår allt förstånd. Och det är en frid som förmår att bevara hjärtan och tankar i Kristus Jesus.

Men frid i Kristus betyder ofrid i världen. Mellan kvinnans säd och ormens säd blir det aldrig någon förlikning. Mellan den gamla och den nya människan råder ingen fred. Mellan Guds folk och denna världens furste och hans anhängare finns inget fredsfördrag.

"Människan, hon som lever en liten tid och mättas av oro", läser vi i Job 14:1. *"Det finns ingen frid för de ogudaktiga",* säger Herren (Jes. 48:22). – och de får aldrig i evighet smaka den. Världens frid betyder att få vara ostörd, fri från sådant som oroar och plågar. Men det är en klen frid, som rubbas och rivs sönder av än det ena, än det andra. Det behövs inte mycket för att världens frid skall vara som bortbläst, därför att världens frid är en känsla. "Och känslan, den skiftar ju stund efter stund, men friden, se den vilar på säkrare grund." Men för en kristen gäller vad sångaren uttryckt så: *"Aldrig utan kamp och strid, Alltid dock på djupet frid."* LH 498:1-3.

Guds frid är framför allt en verklighet, inte en känsla. Ja, den är en person: *Han är vår frid,* säger Paulus om Jesus. Och tror jag på Jesus, då är jag förenad med honom, innesluten i en frid som inte vacklar eller görs om intet när det växlar i det yttre. Mycket kamp och nöd, såväl yttre som inre, skall en kristen gå igenom under vandringen genom denna syndens och ofridens värld, men under de skiftande tiderna på vandringen mot det himmelska målet, bevarar den Helige Ande tron i hjärtat och därmed Guds frid som övergår allt förstånd.

Amen!